

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Újság- és könyvtár... Székelyföld... Kassa-Oderberg...

PÁCS... ARDA...

Mór... szeméssz... éget...

Előzetési díj: Védre postán... Egy szám 10 krajczár.

Előzetési föltételek az EGYETÉRTÉS politikai és közgazdasági napilapra.

Egész évre 20 ft. — kr. Fel évre 10 ft. — kr. Negyed évre 5 ft. — kr. Egy hóra 1 ft. 80 kr.

Budapest, február 18.

Andrássy gróf legutóbb ismertett körjegyzéke mindent úgy bus sejtelmeket keltett...

De nem igen lehet kedvünk a német költő idézetével vizsgatolnunk...

Éleg csodálatos, hogy a hol oly gondviselő szerűen intézkednek az osztrák-magyar népek...

Hihetetlen naivitást látunk nyilvánulni oly lapokban...

kezét épen tűzbe teszi, hogy Andrássy gróf semmiképp nem járhat együtt a kard és port d'épée rajongóival...

Egy van, a mire nézve kétségtelenül, félreírás nélkül is egyhangulag nyilatkozik a közvélemény...

És igen határozatlan lehet állítani, hogy a keleti kérdésben vannak oly pozitív érdekeink...

Tökéletesen meg tudjuk tehát érteni, hogy Andrássy Gyula gr. politikájának az aktiónak...

Nos hát legyen! Vajjon az egyházi szenté-avatalosok legutóbbi kinek volt igaza...

Mint a minők a katonai reakció rémalakjain szerepelnek.

A függetlenségi kör ma szombaton d. u. 4 óra-kor érkeztéltek tart, melyen a tagok minél száma-sabbban megjelenni kéretnek.

Néhány helybeli lap azon híre, mintha Simonyi Ernő legutóbbi beszéde folytán pártunkban „szakadás készülne” teljesen alap nélküli.

A képviselőház a „B. Corr.” értesítése szerint az adókezelésről szóló tervjavaslat tárgyalása után a n-szombathszeredi és bányrévéná-dás di vasutakra, a vasúttársulatok által ki-bocsátandó elsőbb. kötvényeknek az állam által leendő átvételére vonatkozó s végül a váltó-törvénnyel tárgyalás alá venni.

A szenteskedő „Hon“-nak. Tegnap már nem jutott sem időnk sem terünk a szenteskedő buzzalom szolgálatkés „mór“-jainak pagodájába bukkantani a Deák Ferenc canoni-zálása felett folyt vit a alkalmából.

Csúfságosnak fókete biz az, találobban mi sem festhetnék, mint Doby János uram szegedi leve-lében tegnap. Hja, de nem is a feketesége az újság, hanem a „szentéavatas” körül eljáró inquisitori álszenteskedése.

Az osztrák nemzetiségű bank igazgató-sága ma (febr. 17.) tartott ülésben jelentést tették az általunk már említett megbeszélésről, mely f. hó 13-án egyrészlől Pizit bankkormányzó, Wodi-ner helyettes kormányzó és Lucam vezérbírák, másrészlől a magyar miniszterelnök, pénzügyér és a királyi oldala melletti magyar miniszter közt történt.

Eddig a bankigazgatóság közleménye. Ugy tetszik nekünk, hogy ez czafolat akar lenni a bank-kérdés új alakulásáról hozott mai közleményünkre.

Mind azt a egyedül üdvözítő párt kor-mányképességének nagyob dicsőségére tette, — fele-letek a rendszer védői.

Melyiknek van igaza? A „Hon” szenteskedőnél különben nem ez a legképtelenebb vanadkodás és legnevetesebb badarság.

Amaz a fegyveres beavatkozás híve, s erősen küzd a politika mellett, mely angol pénz és vér se-gélyével volt hivatra a Bourbon dynastiát Francia-zországban örökösíteni. Emez a be nem avatko-zás lánglelkű apostola.

Tessék elmékedni szenteskedő emberké, va rá az összehasonlításban elég bő és tanulságos anyag.

A „Neue freie Presse” írja: Az osztrák nemzetiségű bank igazgató-sága ma (febr. 17.) tartott ülésben jelentést tették az általunk már említett megbeszélésről, mely f. hó 13-án egyrészlől Pizit bankkormányzó, Wodi-ner helyettes kormányzó és Lucam vezérbírák, másrészlől a magyar miniszterelnök, pénzügyér és a királyi oldala melletti magyar miniszter közt történt.

Eddig a bankigazgatóság közleménye. Ugy tetszik nekünk, hogy ez czafolat akar lenni a bank-kérdés új alakulásáról hozott mai közleményünkre.

Az általános jövedelmi pótdáról szóló 1875. évi XLVII. t. cz. végrehajtása iránt f. évi január hó 14-én 1251. sz. a. kelt korrendelettel kiadott a egyttal valamennyi törvényhatóságnak, főispánnak és ahhoz hasonló állású törvényhatóságok főnökeinek is egy-egy nyomt.ott példányban megküldött utasítás 9-dik §-ának 5-ik pontjában foglalt intézkedés szerint megengedtetett, hogy az általános jövedelmi pótdó tárgyát képező azon jövedelmekről, jelesül a törvény 3-ik §. 2. b) pontja alatt említett háztartásokról és a törvény 4. §. b) pontjában említett kamattartozásokról, melyek b) pontjában az adó kivételét, az illetékes pénzügyi hatóság felügyelete alatt a községek közegei (községi jegyzők és városi adóhivataltok) az illető felek bevallá-sai alapján eszközlik, a vallomásokat, az ez czára szolgáló és a községi előjárásnak (városi polgár-mesteri hivatalok) által e végett náluk jelentkező feleknek nyitva kiszolgáltatóndó irlapokon, a f. 1876. évi február hó 15-ig nyújtassanak be.

Melyiknek volt igaza? — Vádolom, hogy Magyarország legfontosabb függetlenségi és anyagi jogait feladta, — szóltól körülbelül Simonyi Ernő.

Szerkesztői iroda: Budapest IV. megyeháztér 9. sz. Kiadó-hírtartal: Budapest IV. megyeháztér 9. sz. Vodianer F. nyomdájában.

Budapest, február 18. A „Pesti Napló” írja: „Szegedről megkerestettünk a következő sorok küldőjét: Bizonys Verhovay Gyulának az „Egyet-értés” tagnapi számban Horváth Mihályra vonatko-zolag megjelent említtetésében foglalt és minket szegedieket illető azon állítását: „mintha Horváth Mihály azért nem fogadta volna el tavaly nálunk a követjelöltséget, mert Csernatonyi Lajosnál egy pa-don úlni nem akar, mint oly állítást, melyről mi soha sem hallottunk, — ezennel hazugságnak nyil-vánítottam. Kérem e rövid nyilatkozatomnak legkö-zelzebbi szives fölvetését. Magyar János ügyvéd, a szegedi szabadelvű párt elnöke.”

Hát bizony meglehet, hogy bizonyítatlan Magyar János, de annál „bizonyos”-abb Németh Hansi ur nem hallott semmit erről a nyilatkozatról. Hanem miképp mer ez az ur egész Szeged jól érte-sültségének megbízottja gyanánt feltokolni: az már oly kérdés, melyhez szavam van.

Mert hát ha meg is eszemdem, hogy jókora nagy fülei vannak, akár hol növesztette is meg azokat Szeged összes hallázekeinek nagyságaig, de azt már szabad legyen az ő érdekében tagadnom, hogy e föl fölér terjedelmében az egész ország minden helyén mondot nyilatkozatok rögtön befogadásig. Szavam van pedig annál inkább, mert bizonyítatlan Magyar Jánosnak politikájával is, egyénisé-gével is összeférhet a hazudozás, de Verhovay Gyula szának embere szokott lenni mindenkör. Embere vagyok most is. Urát tudom adni a hely-nek, hol Horváth Mihály ur az állítást tette.

„Kelet Népe” ma következő talpra esett megjegyzésekkel kísérte a „Hon“-nak Simonyira vo-natkozó hadonázását: A „Hon”-ma megtagadja Simonyi Ernő teg-napi föllépését a Deák Ferenc érdemeinek elisme-réséről szóló törvényjavaslattal ellentétben, s többek közt így szól: „Es mekkora igazságtalanságot követ el Deák emléke iránt Simonyi akkor, midőn saját bajkait, hibáinak, túlzásainak és mulasztásainak származó veszedelmüket neki rója fel! Bármit tartunk az 1867-iki kiegyezésről: az tény, hogy ez biztosítá al-kotmányunkat és az azzal semmi összefüggésben nin-csenek terhelni, adónk azóta beállott növekedése; annak pénzügyi föltételei, ugyanazon (hadügyi, kül-ügyi, államgazdasági) czélra bizonyára más meg-oldás mellett is bekövetkeztek volna és megköve-telek volna a hasonló terhekkel.”

Valóban arany szavak a megérthetetlen igazságok, miket a „Hon”-szentébbi soraiiban hirdet. De higgye meg a „Hon”, Simonyi Ernő soha nem mert volna Deák Ferenc érdemeinek törvényszerű megőrzésére ellen oly philippikát mondani, ha a „Hon”-s a volt balkezőp nyolcz éven át szakadatlan-lanul ép az ellenkezőjéről nem hirdeték volna mind-azon igazságoknak, a miket ma a „Hon”-ak 1867-iki kiegyezésről bevallani dicsőserkent lat.”

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház mai ülésén folytatta a köz-adók kezeléséről szóló törvényjavaslattal részle-tes tárgyalását, és abból a 26—47. §§-okat tárgyalta le. A kormányárt r-széről szölet-tak az előadón és miniszteren kívül Jordán István, Halász Bálint, pártunk részéről pedig Vidovics, Madarász, Almásy Sándor, Helfy és Mocsary, kinek a 46. §-nál azon módosítási, hogy ha a községi előjárók közül valaki pon-tosan meg nem tartaná a törvényt, nem 5 frt-tól, hanem 2 frttól 25 frtig terjedhető bírságra ítéltessék elfogadtatott.

II. A képviselőház ülése február 18-án. Elnök: Ghyczy Kálmán. Kormány részé-ről jelen vannak: Tisza, Széll, Simonyi és Pechy miniszterek. Elnök az ülést 10 órakor megnyitván mult ülés könyve hitelesítették. Elnök bemutatja Arad megye köznségének felir-atát a Bibis fele alapítvány ügyében. — Továbbá a kenderesi iparközpont kérvényét a szegedi magyar jegybank és orszá-gi vándorútlei létesítése tárgyában. — Békés megye iskola ta-nácsának kérvényét az 1868. XXXVIII. t. cz. 36. §-ának ha-tályon kívül helyezése tárgyában. Vége Rapos József kérvé-nyét a kenderesi intézményről szóló úrv. javaslat tárgyában. — Ezen feliratok és kérvények a kérvényi bizottságnak fog-nak kiadattani. Gorovo István az összerfételenségi bizt-ság részéről benyújtja Huszár Imre képviselő össze-fütelensége ügyében hozott iötletet. — Tudomásul vétetik. Tisza Kálmán miniszterelnök a méter-mérték ügyében 1875-iki évi május 20-án Parisban kötött nemzetközi egyezmény czikkelyezéséről szóló és ő felsége által szentesített t. bezzikely nyujtja át kihirdetés végett. Felolvastatik. Következik a közadók kezeléséről szóló tör-vényjavaslattal részletes tárgyalásának folytatása. Olvasztatik a 25. §. Helfy Ignác: A jelen §-y intézkedéseket tartalmaz, melyek komoly megalomlontást érdemelnek különösen azok, melyek a §. b) pontjában foglaltatnak. Ezen intézkedés szerint, ha a bevallás adatai oly hiányosok, hogy tárgyalás alapjául nem szolgálhatnak, az illető adózatok beveteliek és kiadá-saik részletezésére kell kötelezni. Értendő ez, ha hazánkban oly bevett szokás lenne, mint Angliában, a mi valóban igen szép szokás, hogy ott mindegyik család rendelés könyvelést tart.

